

Námořníková žena

8

Loď už kot - vy zve - dá, plach - ta jen ble - dá mi má - vá na po - zdrav - zas bu - du sa - ma, bu - du lé - ta

kytara

8

na te - be če - kat, snad při - jdeš živ a zdrav. Te - be mod - rá dál - ka táh - ne, za - po - me - neš na mne,

8

až tě tvá loď za - vo - lá, snad se vrá - tíš do - mů, snad tě zřím zno - vu, snad máš mě ješ - tě rád.

Mezihra: kytara

Loď už kotvy zvedá,
plachta jen bledá
mi mává na pozdrav —
zas budu sama,
budu léta na tebe čekat,
snad přijdeš živ a zdrav.
Tebe modrá dálka táhne,
zapomeneš na mne,
až tě tvá loď zavolá,
snad se vrátíš domů,
snad tě zřím znovu,
snad máš mě ještě rád.

Mezihra

Touha v srdci plane,
vrať se, můj pane,
dej světlo očím mým —
jsou steskem slepé,
mlha bílá budoucnost skrývá,
snad doufat ještě smím.
Bloudím nocí ztichlým krajem,
moře znělku hraje,
sonet vln a mořských víl,
racek z výšky volá,
že jsem bláhová,
svě mládí utrácím.

Mezihra

Proč bych měla plakat,
vždyť plný zlata
den ještě může být —
i bez tvých dlaní,
touha shoří a na dně moří
mé srdce bude tlít.
Až se vrátíš zpátky domů,
nechoď k mému krbu,
ať tě hřeje mořská sůl,
nejlépe sám poznáš,
teď že jsi možná
pán moří, ne však můj.